

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ה' סִיּוֹן (מ"ט לעומר)

סֵדֶר לְקוּטִי מִוִּהְרֵי הַיַּם־שֵׁנִי:

הַזְרָה רַמְבַּם

דַּע שֵׁישׁ בְּחִינַת 'אַרְיֵה אַנְפִּין בְּקַלְפָּה' (עין "עץ-חיים" שֶׁעַר הַקְּלָפוֹת פ"ג):
וּמִי שֶׁפּוֹגַע בְּאִשָּׁה מִבְּחִינַת זוֹ, קָשָׁה לוֹ לְהִנָּצֵל מִהַרְהוּר,
וְאִם יַעֲצִים עֵינָיו, אַף-עַל-פִּי-כֵן בְּכֹל צַד שִׁיפְנָה תִזְדַּמֵּן לוֹ, כִּי
הִיא בְּחִינַת 'אַרְיֵה אַנְפִּין שֶׁל הַקְּלָפָה', שֶׁהֵם פְּנִים אֲרָכִים, וְעַל-כֵּן
בְּכֹל צַד שִׁיפְנָה תִזְדַּמֵּן לוֹ:

וְדַע שֶׁצְדָקָה הוּא סְגֻלָּה גְדוֹלָה וּמוֹעֵלֶת מְאֹד לְהִנָּצֵל מִהַרְהוּרֵי
נְאוּף, אֲךֵּן אַף-עַל-פִּי-כֵן אָסוּר לְסַמֵּךְ עַל-זֶה, וּלְהִיזוֹת מְעַרְבֵי
עִם הַנָּשִׁים וּלְהַרְבּוֹת שִׁיחָה עִמָּהֶם חֵם וְשָׁלוֹם. רַק שְׂאִינוֹ מִזִּיק לוֹ
כָּל-כָּף, וְזֶהוּ (אָבוֹת פָּרָק א): 'וַיְהִי עֲנִיִּים בְּנֵי בֵיתָךְ וְאֵל תִּרְבֶּה שִׁיחָה
עִם הָאִשָּׁה', הֵינּוּ שְׂאֵף שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה צְדָקָה וְעֲנִיִּים הֵם בְּנֵי בֵיתָךְ,
אַף-עַל-פִּי-כֵן אֵל תִּרְבֶּה וְכוּ' כַּנ"ל, אֲבָל אֵין הָאָסוּר רַק שְׂלֵא יִרְבֶּה,
אֲבָל מַה שֶׁהוּא מְכַרַח אֵין מִזִּיק לוֹ וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל-יַדֵּי הַצְדָקָה
שֶׁהִיא מַצְלֶת מִהַרְהוּרִים שֶׁל נְאוּף שֶׁהֵם בְּחִינַת אָבִי אָבוֹת
הַטְּמֵאָה, בְּחִינּוֹת מֵת, וְצְדָקָה מַצְלֶת מֵהֶם בְּבְחִינַת (מְשָׁלֵי י):
"וְצְדָקָה תִצְלֵל מִמּוֹת", הַשֵּׁם יִצְלֵלנו:

הַזְרָה רַמְבַּם

דַּע שֵׁישׁ צְדִיק גְדוֹל מְאֹד, שְׂאֵין הָעוֹלָם יְכוּל לְסַבֵּל קְדוּשָׁתוֹ,
עַל-כֵּן הוּא מִתְעַלֵּם מְאֹד, וְאֵין רוּאִים מִמֶּנּוּ שׁוֹם קְדוּשָׁה
וּפְרִישׁוֹת יִתְרָה, זֶה מִחֲמַת גְּדֹל קְדוּשָׁתוֹ מְאֹד. וְזֶה בְּחִינּוֹת 'כָּל

זֶזְק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תס"ח - זמור מוזהרני"ת זצ"ל "צדק מצוי מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
זמורני"ת "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

הַשִּׁירִים קִדְשׁ וְשִׁיר הַשִּׁירִים קִדְשׁ קִדְשֵׁי שָׁמַיִם (יָדִים פָּרָק ג), נִמְצָא שֶׁשִּׁיר הַשִּׁירִים הוּא קָדוֹשׁ מְאֹד יוֹתֵר הַרְבֵּה מִכָּל הַסְּפָרִים, וְהֵנָּה מְצִינוּ שְׁשֵׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, חֵבֵר שְׁלֵשָׁה סְפָרִים: מִשְׁלֵי, קִהְלֵת וְשִׁיר הַשִּׁירִים, וּבְאַמֶּת מִשְׁלֵי וְקִהְלֵת הֵם כָּלֵם מְלֵאִים מוֹסֵר וִירֵאת שָׁמַיִם מְאֹד. וּמְצִינוּ בָהֶם תְּבוֹת קִדְשָׁה וְטָהָרָה כַּמָּה פְּעָמִים, אֲבָל בְּשִׁיר הַשִּׁירִים אֵינוֹ נִמְצָא תְּבוֹת קִדְשָׁה וְטָהָרָה כָּלֵל, פּוֹק עֵינַי וְתִשְׁבַּח, שֶׁבְּכָל סֵפֶר שִׁיר הַשִּׁירִים אֵין נִמְצָא שֵׁם בְּכָל הַסֵּפֶר שׁוֹם תְּבוֹת קִדְשׁ וְטָהוֹר. וְזֶה מִחֲמַת גְּדֹל עֵצֶם קִדְשָׁתוֹ אֵינָם רוֹאִים שֵׁם שׁוֹם קִדְשָׁה. עַל־כֵּן אֵינוֹ נִמְצָא שֵׁם תְּבוֹת קִדְשָׁה וְטָהָרָה כָּלֵל:

הַתּוֹרָה רַמָּה

כִּי שֶׁהוּא מְעַרְב בֵּין הָעֶכוּ"ם, וְהֵינּוּ שֵׁישׁ לוֹ עֶסְקִים וּמִשָּׂא וּמִתָּן עִמָּהֶם, צָרִיךְ לְשָׁמֵר עֲצֻמוֹ מְאֹד מְאֹד שֶׁלֹּא יִזְיַק לוֹ, כִּי בְּקֹל יוֹכֵל לְהַתְּפֵם בְּרִשְׁתָּם, חֵם וְשְׁלוֹם, לְחַלֵּק עֲצֻמוֹ מִמְדֵּרְגַת יְהוּדוּתוֹ שֵׁישׁ לוֹ, כִּי לֹא דֵי לְהֵאָדָם שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה הַשָּׁפֵל אֲשֶׁר מְלֵאכִים אֵין לָהֶם כֹּחַ לְעִמּוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם. כְּמוֹ שֶׁמְצִינוּ שְׁפַעַם אַחַת בְּאוֹ מְלֵאכִים בְּזֶה הָעוֹלָם וְנִלְכְּדוּ מְאֹד (זֶהֱר בְּרֵאשִׁית דָּף נ"ח). אֲבָל בְּאַמֶּת יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם כֹּחַ יוֹתֵר מִמְלֵאכִים, וְהֵם יְכוּלִין לְעִמּוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם וְלְהַתְּגַבֵּר עַל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְלְהַדְּבִק בְּהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אֲבָל לְהִיּוֹת גַּם־כֵּן מְעַרְב עִם הָעֶכוּ"ם, זֶה קִשָּׁה מְאֹד, עַל־כֵּן צָרִיךְ לְשָׁמֵר עֲצֻמוֹ מְאֹד מְאֹד, לְהִיּוֹת כִּפִּתֵּד חֲזָק בַּל יִמַּט מִמְדֵּרְגַת כְּשֵׁרוֹתוֹ וְיְהוּדוּתוֹ:

הַתּוֹרָה רַמָּה

דַּע שֵׁישׁ חֲדָרֵי תּוֹרָה, וּמִי שֶׁזּוֹכֵה לָהֶם, כְּשֶׁמִּתְחִיל לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה, הוּא נִכְנָס בְּהַחֲדָרִים, וְנִכְנָס מִחֲדָר לְחֲדָר וּמִחֲדָר

לְחֶדֶר, כִּי בְּכָל חֶדֶר וְחֶדֶר יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה פְּתָחַיִם לְחֶדְרִים אַחֲרָיִם, וְכֵן מֵאוֹתָן הַחֶדְרִים לְחֶדְרִים אַחֲרָיִם, וְהוּא נִכְנָס וּמְטִיל בְּכֹלָם, וּמְלַקֵּט מִשָּׁם אוֹצְרוֹת וּסְגֻלוֹת יְקָרוֹת וְחֻמוֹדוֹת מְאֹד – אֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ. אֲבָל דַּע, שְׁצַרִיךְ לְזַהֵר מְאֹד, לְבַל יִטְעֶה בְּעֶצְמוֹ, כִּי לֹא בְמִהְרָה זֹכִין לְזֶה, כִּי יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה חֲדוּשִׁין שְׂאִינָם בָּאִים מִשָּׁם, רַק מֵהֵיכְלֵי הַתְּמוּרוֹת, כִּי אֵת זֶה לְעֵמֶת זֶה עֹשֶׂה אֱלֹקִים. וְאִף שֶׁנִּדְמָה לְאָדָם לְהִשָּׁגָה גְדוּלָה, אִף עַל פִּי בֵן, גַּם שָׁם יֵשׁ חֲדוּשִׁים נָאִים שֶׁנִּדְמִין לְהִשָּׁגוֹת.

וְגַם בְּזֶה יֵשׁ כַּמָּה בְּחִינּוֹת, כְּמוֹ לְמַשָּׁל כְּשִׁכּוֹת־בֵּין תִּבַּת אָדָם, יוֹדְעִין שְׂזֵה מְרִמּוֹ עַל דְּמוּת הָאָדָם, אֲבָל הוּא רַק בְּרִמּוֹ בְּעֶלְמָא, כִּי אֵין כְּתוּב שָׁם שׁוֹם צִיּוֹר הָאָדָם, וְיֵשׁ שְׂמֻצִירִין עַל הַנִּיר צִיּוֹר הָאָדָם, וְשָׁם נִגְלָה יוֹתֵר קֶצֶת דְּמוּת הָאָדָם, וְיֵשׁ שְׂמֻנְסִרִין צִיּוֹר הָאָדָם מִחֲתִיכַת עֵץ וְשָׁם נִתְגַּלָּה עוֹד יוֹתֵר צִיּוֹר הָאָדָם, אֲבָל אִף עַל פִּי בֵן אֵין זֶה אָדָם מִמֶּשׁ. רַק הָאָדָם בְּעֶצְמוֹ הוּא הָאָדָם בְּאַמֶּת, כְּמוֹ בֵן יֵשׁ כַּמָּה חֲדוּשִׁין שֶׁל תּוֹרָה שֶׁהֵם רַק כְּמוֹ פְּנֻקָם וְכְמוֹ שְׂכּוֹת־בֵּין תִּבַּת אָדָם לְבַד, כִּי הַתּוֹרָה הִיא בְּחִינַת אָדָם, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (בְּמִדְבָר י"ט): "זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם", וְיֵשׁ שְׂהוּא נִכְנָס לְפָנָיִם מִזֶּה, אֲבָל אִף־עַל־פִּי־כֵן אֵין זֶה אָדָם כִּנ"ל, רַק כְּשׁוֹכִין אֶל הַתּוֹרָה בְּעֶצְמוֹ זֶהוּ בְּחִינַת אָדָם בְּאַמֶּת, וְזֶהוּ זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם, זֹאת הַתּוֹרָה דִּיקָא הִינּוּ רַק זֹאת הַתּוֹרָה הָאַמֶּתִית, הוּא בְּחִינַת אָדָם:

וְדַע שֶׁכָּל אָדָם קֹדֶם שְׂמֻשִׁיג בַּתּוֹרָה הַשְּׂגָה שֶׁל אַמֶּת, צַרִיךְ לִילֵךְ בְּהִכָּרַח דְּרָךְ אֱלֹו הֵיכְלוֹת הַתְּמוּרוֹת, אֲבָל הַכָּלל שְׂאִסוּר לְטַעוֹת בְּעֶצְמוֹ, לְסַבֵּר שְׂכָבֵר בָּא אֶל הַהִשָּׁגָה הָרְאוּי, כִּי אִם יִסְבֵּר כֵּן יִשָּׂאֵר שָׁם חֵם וְשָׁלוֹם, אֲבָל כְּשִׁידַע שְׂעֵדִין לֹא הַתְּחִיל לְכַנֵּס לְחֶדְרֵי תּוֹרָה הָאַמֶּתִיִים, אֲזִי יִתְחַזֵּק בְּעַבּוּדַת הַשָּׁם, וְיִרְבֶּה

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תסב ◀ צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ▶

◀ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ▶

בְּתַפְלוֹת, וַיִּפְצֵר עַד שִׁפְתָּחוּ לוֹ שְׁעָרֵי הַקֶּדְשָׁה בְּאַמֶּת, וְאִזּוּ יֵרָאֶה
הַהֶפְרָשׁ.

וְאֶפְלוּ אִם עָשָׂה עֲבֹדוֹת וְתַעֲנִיתִים וְסִגּוּפִים בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, וְאַחַר כֵּן זָכָה לְחֵדוּשֵׁין, אֶפְעַל־פִּי־כֵן אֵל
יַעֲמֵד עַל־זֶה לְסֹבֵר שֶׁהֵם הַשָּׁגוֹת שֶׁל אֲמֶת הַנִּ"ל, כִּי אֶפְלוּ
לְהַדְמִיזוֹת שֶׁל הַיְכָלִי הַתְּמוֹרוֹת צָרִיךְ עֲבֹדוֹת וְתַעֲנִיתִים, וְאֶפְלוּ
בְּתַאֲזוֹת עוֹלָם הַזֶּה יֵשׁ דְּגָמָא לָזֶה, כְּגוֹן לְמַשָּׁל כְּשֶׁעוֹשֵׂין שְׁחֹק
וְקוֹמְדִיעַ, אִזּוּ נוֹסֵעַ אֶחָד וּמִכָּרִיז וְחוֹשֵׁב כָּל הַדְּבָרִים שֶׁיַּעֲשׂוּ עַל
הַקוֹמְדִיעַ, וְאֵף שֶׁהוּא תַאֲוָה לְשִׁמְעַ, אֶפְעַל־פִּי־כֵן אֵין זֶה הַשְּׁחֹק
בְּעַצְמוֹ, וְכֵן כְּשֶׁבָא לְהַחֲדֵר שְׁעוֹשֵׂין שֵׁם הַקוֹמְדִיעַ יֵשׁ שֵׁם מְצַיֵּר
עַל הַטְּבִלָּא כָּל הַדְּבָרִים שֶׁיַּעֲשׂוּ שֵׁם, וְגַם זֶה אֵינוֹ הַדְּבָר בְּעַצְמוֹ,
וְאֶפְלוּ כְּשֶׁבָאִים לְשֵׁם לְפָנִים, עוֹמֵד לִין אֶחָד, וְעוֹשֶׂה כְּמַעֲשֵׂה קוֹף,
וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁעוֹשֶׂה הַבַּעַל קוֹמְדִיעַ, הוּא עוֹשֶׂה אַחֲרָיו בְּלִיצָנוֹת,
וְגַם זֶה אֵינוֹ הַדְּבָר בְּעַצְמוֹ, וְעַקֵּר הוּא הַשְּׁחֹק בְּעַצְמוֹ שֶׁעוֹשֵׂין
שֵׁם, וְכִמוֹ כֵּן תְּבִין הַנְּמָשָׁל מַעֲצָמוֹ, כִּי יֵשׁ מִי שֶׁנִּדְמָה לוֹ שֶׁנִּכְנַם
לְפָנִים, וְלְפָנֵי וְלְפָנִים, וְעַדִּין עוֹמֵד בְּחוּץ לְגַמְרִי, כִּי לֹא הִתְחִיל
לְהַשִּׁיג הַשָּׁגָה שֶׁל אֲמֶת:

וְהַצְדִּיק הַגָּדוֹל מְאֹד, אֵף כְּשֶׁזֹּכָה לְהַשִּׁיג הַשָּׁגוֹת גְּדוֹלוֹת שֶׁל
הַקֶּדְשָׁה בְּאַמֶּת, אֶפְעַל־פִּי־כֵן אֵינָם נְחַשְׁבִּים בְּעֵינָיו
לְכֹלָם, לְגַדֵּל עֵצֶם הַכָּרְתוֹ אֶת גְּדֻלוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ. עַל־כֵּן הוּא
מְשִׁתַּדֵּל וּמִתְחַזֵּק בְּכָל פַּעַם, שִׁיתְחִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהִרְאוֹת לוֹ
אוֹר הַתּוֹרָה, כְּאֵלוֹ לֹא הִתְחִיל לְהַשִּׁיג כָּלֵל מִיָּמָיו:

סֵדֶר קָצוֹר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹפְיִ:

תורה רמב

א הַרְהוּרֵי נְאוּף הֵם אָבִי אֲבוֹת הַטְּמָאָה בְּחִינַת טְמָאת מֵת,

וְצַדִּיקָה מִצְלָת מֵהֶם. וְאַף־עַל־פִּי־כֵן אָסוּר לְסַמֵּךְ עַל זֶה וּלְהִרְבּוֹת
 שְׂיַחָה עִם הַנָּשִׁים חֵם וְשָׁלוֹם, רַק מֵה שֶׁמְכַרְח לְדַבֵּר עִמָּהֶם אֵינוֹ
 מִזִּיק לוֹ עַל־יַדֵּי זְכוּת וְכֹחַ הַצְּדִיקָה:

בַּיֵּשׁ הִרְהוּרִים שֶׁנִּמְשָׁכִין מִקְלָפָה כְּזֹאת שֶׁקָּשָׁה מְאֹד לְהִנָּצֵל מֵהֶם,
 וְאַף אִם יַעֲצִים עֵינָיו אַף־עַל־פִּי־כֵן בְּכָל צַד שֶׁיִּפְנֶה מִזְדֻמְנִים לוֹ,
 וְצַדִּיקָה מִצְלָת מֵהֶם:

תורה רמג

אִישׁ צַדִּיק גָּדוֹל מְאֹד עַד שֶׁאֵין הָעוֹלָם יָכוֹל לְסַבֵּל קֶדְשָׁתוֹ, וּמִחַמַּת
 זֶה הוּא מִתְעַלֵּם מְאֹד וְאֵין רוֹאִים מִמֶּנּוּ שׁוֹם קֶדְשָׁה וּפְרִישׁוֹת
 יִתְרָה:

תורה רמד

אִם מִי שֶׁהוּא מְעַרְב בֵּין הָעַבּוּרִים, דְּהֵינּוּ שְׂיֵישׁ לוֹ עֶסְקִים וּמִשָּׂא וּמִתָּן
 עִמָּהֶם צָרִיךְ לְשָׁמֵר עֲצֻמוֹ מְאֹד מְאֹד שֶׁלֹּא יִפֹּל מִמִּדְרַגַּת יְהֻדוּתוֹ
 שְׂיֵישׁ לוֹ, וְצָרִיךְ לְהִיזוֹת כְּיִתֵד חֶזֶק בַּל יִמַּט מִמִּדְרַגַּת כְּשֻׁרוֹתוֹ
 וְיְהֻדוּתוֹ, וְצָרִיךְ לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁלֹּא יִלְמַד
 מִמַּעֲשֵׂיהֶם וְדַרְכֵיהֶם:

תורה רמה

אִישׁ חֲדָרֵי תוֹרָה, וּמִי שֶׁזוֹכֶה לָהֶם כְּשֶׁמִּתְחִיל לְחַדֵּשׁ בַּתוֹרָה הוּא
 נִבְנֵם בְּהַחֲדָרִים וּמִחֲדָר לְחֲדָר וְכוּ' וּמְלַקֵּט מִשָּׁם אוֹצְרוֹת וּסְגֻלוֹת
 יְקָרוֹת וְחֻמוֹדוֹת מְאֹד אֲשֶׁרֵי לוֹ. אֲבָל צָרִיךְ לְזָהֵר מְאֹד לְבַל יִטְעֶה
 עֲצֻמוֹ שֶׁכָּבֵר הַשָּׂיג הַשָּׂגָה שְׁלֵמָה, כִּי יֵישׁ מִי שֶׁנִּדְמָה לוֹ שֶׁכָּבֵר
 נִבְנֵם לְפָנָיו וּלְפָנֵים בְּהַשָּׂגוֹת הַתוֹרָה, וּבְאַמָּת עֲדִין הוּא עוֹמֵד
 מִבַּחוּץ לְגִמְרֵי, כִּי אֲפֹלוּ בְּהַשָּׂגוֹת הַתוֹרָה אֲמַתִּיּוֹת דְּקֶדְשָׁה יֵישׁ
 בְּזֶה כִּמְהַ בְּחִינּוֹת (עֵין פָּנִים), כִּי יֵישׁ כִּמְהַ וְכִמְהַ חֲדוּשֵׁין וְהַשָּׂגוֹת

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תשכ"ב - אמר מוהר"צ זצ"ל "צדק מצוי מקוה שיהיה מצד מצד רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שנדמה להאדם להשגות גדולות, ובאמת הם באים רק מהיכלי התמורות על פן צריכין לזהר מאד לבלי לטעות בזה, והצדיק הגדול מאד אף כשזוכה להשיג השגות גדולות דקדשה באמת, אף-על-פי-כן אינם נחשבים בעיניו לגדל עצם הכרתו את גדלת הבורא יתברך ועל פן הוא משתדל ומתחזק בכל פעם שיתחיל השם יתברך להראות לו אור התורה כאלו לא התחיל להשיג כלל מימיו:

סדר יפני מוהר"צ זצ"ל היפני:

ואני כבר הייתי מוכן לנסע אליו וזכרוננו לברכה לפה ברסלב, ונסעתי מיד, ובאתי לפה אור ליום רביעי סמוך לראש חודש ניסן ולמחרתו אחר התפלה נכנסתי אליו וזכרוננו לברכה ודברתי עמו הרבה בדרךכו תמיד ואחר כך דברתי עמו מענין המעשה הנוראה הנ"ל שספר בליל שבת קדש העבר בפני מה ששמעתי מרבי נפתלי ותיקן לי כל הדברים בענין הזכרון מה שהתפאר כל אחד וסדר לי הדברים כסדר ואמר לי שכן היה בכל יום ויום משבעת ימי המשתה שבא בכל יום אחד מהשבעה בעטלערס ונתן להם מתנה לדרךשה וכו' ואמר שהוא נכסף מאד לשמע הגמר דהינו מה שהיה בכל יום משבעת ימי המשתה כי פן היה בכל יום שבא אחד מהשבעה בעטלערס וכו' כנ"ל וגם גמר המעשה שהתחיל מהמלך וכו' הנ"ל (כי פן היה דרכו שהיה מדבר שנכסף לשמע ולידע הענין שהוא בעצמו היה צריך לגלות) והייתי מצפה שיספר לפני הגמר הנ"ל כי ראיתי שרצונו לספר אך בתוך כך בא המשרת שלו ואמר הגיע העת שיאכל וסדר שלחנו ונפטרנו ממנו ואחר כך ישן קצת:

אחר כך חזרתי ונכנסתי אצלו וחזרתי ודברתי עמו הרבה, ודבר

עָמִי הַרְבֵּה מֵעֵינַי הַחֲסֻרוֹנוֹת שְׁכָל הָעוֹלָם חָסַר לָהֶם הַרְבֵּה, כִּי סִפַּרְתִּי לוֹ הַרְבֵּה דְבָרִים מִבְּרֵיטְשׁוֹב מֵעֵינַי הַנְּגִידִים הַגְּדוֹלִים שֵׁשׁ שָׁם שְׁמֵלָאִים דְּאָגוֹת וְיִסּוּרִים וְחֲסֻרוֹנוֹת וְכוּ' וְאִז עָנִיתִי וְאָמַרְתִּי לְפָנָיו הַפְּסוּק (קִהְלֵת ג'), גַּם אֶת הָעוֹלָם נָתַן בְּלִבָּם מִבְּלִי אֲשֶׁר לֹא יִמָּצֵא הָאָדָם אֶת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹקִים מֵרֵאשִׁי וְעַד סוּף (שְׁפִירֵשׁ רַשִׁ"י שָׁם לְעֵינַי חֲסֻרוֹנוֹת וְכוּ') וְגַמְרֵתִי לְפָנָיו כָּל הַפְּסוּק כְּלוֹ וְתִכְּף שֶׁגַּמְרֵתִי הַפְּסוּק עָנָה וְאָמַר הֲלֹא זֶה הוּא מַעֲשֵׂה שְׁלָנוּ וְשִׂאל תִּכְּף הֵיכָן אָנוּ עוֹמְדִים בְּהַמַּעֲשֵׂה, וְנִבְהַלְתִּי מְאֹד וְעָנִיתִי בְּבִהְלָה בְּהַמַּעֲשֵׂה שֶׁל יוֹם הַשְּׁנִי, עָנָה וְאָמַר בְּיוֹם הַשְּׁנִי וְכוּ' וְסִפַּר כָּל הַמַּעֲשֵׂה שֶׁל יוֹם הַשְּׁנִי שֶׁהוּא הַמַּעֲשֵׂה שֶׁל הַחֲרָשׁ וְכוּ' וְגַמְרֵתִי הַמַּעֲשֵׂה שֶׁל הַיּוֹם הַשְּׁנִי וְלֹא סִפַּר אִז יוֹתֵר וְהָיָה עוֹד אֵיזָה אֲנָשִׁים מֵאֲנָשֵׁי-שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁזָּכּוּ לְשִׁמְעַת כָּל זֶה וּמִי שֶׁשָּׁמַע אֵלָיו הַמַּעֲשֵׂיִת מִפִּי הַקְּדוֹשׁ בּוֹדֵאֵי הָיָה רוֹאֶה נִפְלְאוֹת הַשֵּׁם בְּלִי שְׁעוֹר וְגַם עָתָה מִי שֶׁרוֹצֵה לְהִסְתַּכֵּל בָּהֶם בְּעֵין הָאֱמֶת יָכוֹל לְהִבִּין גְּדֻלַּת הַבוֹרֵא יִתְבָּרַךְ וְגִדְלַת הַצְּדִיקִים וְגִדְלַת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

ט רֵאשִׁי-הַשָּׁנָה הוּא בְּחִינַת תְּקוּן הָאֲמוּנָה. כִּי עַל-יְדֵי גְדֻלַּת הַקְּבוּצִים, שְׁכָל הַקְּהֵלוֹת קְדוֹשׁוֹת מִתְקַבְּצִין יַחַד בְּרֵאשִׁי-הַשָּׁנָה, בְּפֶרֶט כְּשֶׁמִתְקַבְּצִין אֶל צְדִיקֵי אֱמֶת, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְלַקְטִין וְנִתְקַבְּצִין כָּל לְקוּטֵי הָאֲמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה וְנִתְתַקְנֶת הָאֲמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת; גַּם הַמַּחִין מִתְנוֹצְצִים וְנִתְתַקְנִים בְּרֵאשִׁי-הַשָּׁנָה. וְכֵן בְּכָל עֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה נִמְשָׁךְ עַל-יְדֵי הַתְּשׁוּבָה שְׁעוֹשִׁין אִז הַתְּנוּצְצוֹת הַמַּחִין, שֵׁהֶם בְּחִינַת תְּפִלִּין, חוֹתֵם דְּקִדְשָׁה, בְּחִינַת תְּקוּן הַבְּרִית (עֵין 'תְּפִלִּין'). וּבְיוֹם-הַכְּפוּרִים, אִז גַּמְרֵתִי תְּקוּן הַחוֹתֵם דְּקִדְשָׁה, שֶׁהִיא תְּקוּן הַתְּנוּצְצוֹת הַמַּחִין. וּבְסִבּוֹת מִמְּשִׁיכִין

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תשכ"ד - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שְׂמֵחָה, שֶׁהוּא תִקּוּן הַמַּאֲכָלִים, שֶׁלֹּא יִקְלְקְלוּ אֶת הַחֲלוּם, שֶׁלֹּא לָבוֹא לַיָּדֵי טְמֵאת קָרִי, חֵם וְשָׁלוֹם, עַל־יַדֵי הַמַּאֲכָלִים. וּבְשִׁמְיָנִי עֲצֵרֶת נְמֻשָׁךְ בְּחִינַת תִּקּוּן הַמְּשַׁפֵּט, וְעַל־יַדֵי־זֶה נִצּוּלִין מִפְּגָם הַמְּקָרָה, חֵם וְשָׁלוֹם, שֶׁבָּא עַל־יַדֵי דִינִים שְׂאִינָם כְּשָׂרִים (עֵין 'בְּרִית'). וְכָל זֶה נִתְתַּקֵּן גַּם־כֵּן עַל־יַדֵי הַתְּלִמִּידִים שְׂבָאִים לְרַבִּי אֲמָתִי, וְהַעֲקָר לָבוֹא עַל רֵאשִׁי־הַשָּׁנָה, שֶׁאִז תִּקּוּן הַכֹּל, כַּנִּ"ל. גַּם בְּפִרְטוֹת, בְּרֵאשִׁי־הַשָּׁנָה בְּעֶצְמוֹ, עַל־יַדֵי תְּקִיעַת הַתְּרוּעָה שְׂבָרִים נִתְתַּקֵּן כָּל הַנִּ"ל, כִּי עַל־יַדֵי הַתְּקִיעָה זֹכִינ׳ לְתִקּוּן הָאֲמוּנָה, וְעַל־יַדֵי הַתְּרוּעָה זֹכִינ׳ לְהַמְּשִׁיךְ קִדְשֵׁת הַתְּפִלִּין, שֶׁהֵם הַתְּנוּצָצוֹת הַמַּחִינ׳, וְעַל־יַדֵי הַשְּׂבָרִים נְמֻשָׁךְ תִּקּוּן הַחֲלוּם וְתִקּוּן הַמְּשַׁפֵּט, לְהַנְצִיל מִמְּקָרָה לִילָה בְּכָל הַבְּחִינֹת כַּנִּ"ל.

י בְּרֵאשִׁי־הַשָּׁנָה צָרִיכִין לְהַכְרִיחַ אֶת עֶצְמוֹ לְהַתְּפַלֵּל בְּכַח גָּדוֹל בְּיֹתֵר, וּלְקַשֵּׁר תְּפִלָּתוֹ לְהַצְדִּיק הָאֲמָת שֶׁהוּא בֶּעַל כַּח גָּדוֹל, שֶׁיִּכּוֹל לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלָּה בְּבְחִינַת דִּין, כְּמוֹ שֶׁצָּרִיכִין לְהַתְּפַלֵּל בְּרֵאשִׁי־הַשָּׁנָה; וְעַל־יַדֵי־זֶה זֹכֶה לְהוֹצִיא מִהַסְּטָרָא־אֲחָרָא כָּל הַחִיּוֹת שֶׁבְּלָעָה מִקְּדֻשַׁת יִשְׂרָאֵל, כָּל הַתְּפִלוֹת וְהַרְחָמְנוֹת וְהַדַּעַת שֶׁבְּלָעָה, הַכֹּל מְכַרְחַת הַסְּטָרָא־אֲחָרָא לְהַקִּיא וּלְהוֹצִיא מִקְּרִבָּה עַל־יַדֵי הַתְּפִלָּה שֶׁל הַבֶּעַל־כַּח הַנִּ"ל. וְעַל־יַדֵי־זֶה זֹכִינ׳ שִׁיתְּרֶבֶה כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ עַל־יַדֵי גֵרִים שְׂמֵת־גֵּרִין. וְעַל־יַדֵי־זֶה זֹכִינ׳ לְנְבוּאָה וּלְאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְנִתְבַּטְּלִין אֲמוּנוֹת כְּזָבִיּוֹת, וְזֹכִינ׳ לְחִדוּשׁ הָעוֹלָם שְׁלֵעָתִיד, שֶׁהוּא בְּחִינַת בְּטוּל הַטַּבַּע, שִׁיתְּנֶהֱג הָעוֹלָם בְּבְחִינַת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל עַל־יַדֵי הַשְּׂגָחָה וְנִפְלְאוֹת לְבָד. וְעַל־יַדֵי־זֶה זֹכִינ׳ לְקוֹל הַשִּׁיר וְהַנְּגִינָה שִׁיתְּעַר לְעָתִיד, שֶׁהוּא עֲקָר תֵּעָנוּג עוֹלָם הַבָּא.

סדר ספורי מעשיות היומיומי:

מעשה י מבערגיר ועני.

מעשה, פעם אחת היה בערגיר [סוחר גדול] והיה עשיר מפלג מאד, והיה לו סחורות רבות מאד וכיוצא והיו תוועקסלען [שטרות] והבריב [מכתבים] שלו הולכין על העולם, והיה לו כל טוב ולמטה ממנו היה דר עני אחד, שהיה עני גדול מאד, והיה לו כל ההפך מן הבערגיר העשיר ושניהם היו חשוכי-בנים: לזה לא היה בנים וכן לזה. פעם אחד חלם להבערגיר, שבאו אנשים ועשו חבילות חבילות, (דהינו פאקין) ושאל אותם: מה אתם עושים? והשיבו: לשאת הכל אל העני הנ"ל וחרה לו מאד מאד על שהם רוצים לשאת כל הזנו מביתו אל העני, ולכעם עליהם אי-אפשר, שהם אנשים רבים והם עשו חבילות חבילות מכל אשר היו לו מכל סחורותיו והזנו ורכושו, ונשאו הכל כאשר לכל אל בית העני הנ"ל, ולא השאירו כלום בביתו כי אם דפנות הבית ריקם וחרה לו מאד מאד, והקיץ וירא והנה חלום ואף שראה שהוא חלום, וברוך השם, הכל אצלו, אף-על-פי-כן היה לבו נוקפו מאד וחרה לו הדבר מאד מאד על דבר החלום, ולא היה יכול לצאת מדעתו דבר החלום הנ"ל.

והעני הנ"ל עם זוגתו היה רגיל גם מקדם להשגיח עליהם ולתת להם מסת-ידו, ועכשו, אחר החלום, נתן עליהם השגחה יותר מקדם, אך בכל עת שהיו באים לביתו, העני או אשתו, היו משתנים פניו, ונבהל מפניהם מחמת החלום שזכר והם העני עם אשתו, היו רגילים לפרקים אצלו, והיו אצלו נכנסים ויוצאים.

הראשונה בכל תערובת שהוא לא בלח (ת"ה סימן קי"ד) ומיהו בדבר יבש שנתערב או שיש לחוש לתערובות כגון פת שנפל לייך אף על פי שנמלחו משם אסור בפסח דחיישינן שמא נשארו בו פירורין ונותנין טעם בפסח (בית יוסף בשם תשובת הרשב"א): (ה) בשר יבש וגבינה ודגים שנמלחו קודם הפסח ולא נזהרו בהם מותר לאכלם בפסח מיהו דגים מלוחים השרוים במים בפסח בכלי חמץ יש להחמיר ליזהר מהן מפני שהם בולעים בפסח מפליטת הכלים וחמץ בפסח במשהו: הגה ויש חולקין ומחמירין ובמדינות אלו המנהג להחמיר לכתחלה שלא לאכול גבינות ודגים ובשר יבש אבל אם הדיחו הבשר ג"פ קודם פסח נוהגין לאכלו ובכרכשות אין מועיל הדחה לפיכך אין להשרות הטבחות היבשות (מהר"י ברי"ן) ובדיעבד אין להחמיר באלו אבל בשומן מהותך בכלי חמץ אסור מדינא אם לא היו נזהרין בשעת עשייתו מחמץ ושלא התיכו אותו בכלי חמץ שהם בני יומן (מרדכי ריש פרק כל שעה וסמ"ג והגהות מיימוני פ"א) וכן כל דבר שמבשלים בכלי חמץ כגון יין מבושל או מרקחת וכדומה אסור בפסח אבל ביום טוב האחרון יש להקל בו (פסקי מהרא"י סימן קע"ז) והוא הדין אם נתערב משהו מדברים אלו תוך המאכל שאין להחמיר לאסור התערובת כנ"ל. יש מחמירין להסתפק מחומץ יין שמסתפקין ממנו כל השנה דחיישינן שמא נתנו בו מן הנשאר מן הסעודה ולפעמים יש בו פירורי לחם (מהרי"ל) ובמקומות אלו שאין חומץ יין מצוי לא ראיתי מחמירין בזה. עוד יש מחמירין לכתחילה שלא למלאות מן יין וחומץ יין תוך ל' לפסח בכלי חמץ ואם מלאוהו תוך שלשים נוהגין שלא לשתותו בפסח (תשובת מהר"י ברי"ן) והמיקל לא הפסיד כל שכן במקום שאין יין וחומץ מצוי כן נראה לי. חבית יין שדבקו נסריו בבצק אם הוא תוך שני חדשים קודם פסח עדיין רך הוא ונותן טעם בפסח ואסור לשתותו ואם נתנוהו קודם לכן כבר נתייבש ואינו נותן טעם בפסח ושרי (מרדכי ריש פרק כל שעה וסמ"ג והגהות מיימוני פ"א) מיהו

חֹזֶק נֶתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

ג'תשכח - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהי צדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
חזק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אם יש כזית בצק במקום אחד חייב לבערו אע"פ שעשוי לחזק (פסקי מהרא"י סימן קמ"ט) כדלעיל סימן תמ"ב סעיף ז':

סדר לקוטי תפלות היומי:

תתשפו: ועתה ה' אלקים אמת עזרני והושיעני וחזקני ואמצני בעבודתך באמת וזבני להתקרב ליראיך ותמימיך ההולכים בדרךך באמת ולא יהיה כח לשום אדם שבעולם למנע אותי מדרך האמת בשום אופן בעולם יהיה מי שיהיה הן קרוב הן רחוק ותחזק את דעתי באמונתך תמיד ואהיה דומה בעיני כאלו אני יחיד בעולם כמו שנאמר: "אחד היה אברהם" ולא אשמע כלל ולא אסתכל על שום מונע ומעכב ומלעיג ומתלוצץ ומבלבל בעולם ולא יוכל שום אדם לבלבל אותי מדרך האמת והישר אפלו גדולים ממני וצדיקים כנגדי, רק אזכה להתנהג בדרך האמת כפי מה שלמדתי מנעורי על ידי רבותינו הקדושים האמתיים ואהיה רגיל לומר בנפשי שאיני יודע כלל מה נעשה בעולם עם כל אחד ואחד, רק אני בתמי אלה בדרך האמת כפי מדרגתי כאשר למדתי על ידי בחירי צדיקי האמתיים שהם נקודת האמת שבכל העולמות ולא אסתכל על שום דעה ורצון שהוא נגד רצונם שהוא רצונה באמת, ואפלו כשיהיה ההכרח להתועד עם בני האדם ולדבר עמם הן במלי דשמיא והן במלי דעלמא, אף על פי כן לא יבלבל דעתי מן האמת לאמתו כלל, ואזכה לקיים באמת מקרא שכתוב: "מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי", חזק:

תפלה קנ תתשפח: {מיוסד ע"פ תורה רמ"ה} "גל עיני ואביטה, נפלאות מתורתך ברוך אתה ה', למדני חקיך דרכי ספרתי ותעניני, למדני חקיך דרך שקר הסר ממני, ותורתך חניני

טוב טעם ודעת למדני, כי במצותיך האמנתי טוב אתה ומטיב, למדני חקיך עשה עם עבדך כחסדך, וחקיך למדני עבדך אני הבינני, ואדעה עדותיך פניך האר בעבדך, ולמדני את חקיך:

תתשפט: רבוננו של עולם חונן לאדם דעת המלמד תורה לעמו ישראל, אתה צויתנו על ידי צדיקיך האמתיים לעין בתורה ולחדש בה ובחמלתך הגדולה חמלת עלי להבין מעט בתורתך הקדושה, עד אשר יש בכחי להתיגע עד שאמצא חדושי תורה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה יגעתי ולא מצאתי אל תאמין וכאשר שמעתי וראיתי כבר כמה וכמה אנשים בערכי שזכו על ידי יגיעתם לחדושי תורה הרבה כי הוא חובה על בן תורה להשתדל ולהתיגע בזה עד שימצא חדושי תורה ולא יהיה עין יבש חם ושלום, רק יעשה פרות בתורה שהוא תקון גדול לנפשו ועתה אדוני מלכי ואלקי אבי שבשמים, מה אומר ומה אדבר, אחר שבעוונותי העצומים נתרחקתי ממך כל כך עד שאני רחוק בעיני אפלו מלבקש על זה, וגם אני מתרשל הרבה אפלו בעסק התורה בפשיטות לפעמים מחמת אגם מטרדת הפרנסה ומרבויה הבטולים המבטלין, ועל פי רב אני חיב בעצמי מה שאני מתבטל מדברי תורה בעתים הרבה שאני יכול לחטף בהם דברי תורה הרבה וכל מה שאני מתבטל מהתורה נמצאים כנגדי בטולים הרבה כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה אם בטלת מן התורה יש לך בטלים הרבה כנגדך עתה איך זוכין לחתור חתירה לבקש אותך לתקן כל זה עד שאזכה לעסק בתורה באמת ולהגות בה יומם ולילה ולא אפטר את עצמי בתרוצים של שקר, ולא אטעה את עצמי כי סוף כל סוף מה יהיה ממני ומה אשיב ביום הדין כשישאלו אותי פלפלת בחכמה? צפית במרכבה? בהאיך

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תסל ◀ צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ◀
◀ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ◀

אֲנִפִּין אִיעוּל קָדָם מַלְכָּא בְּפִרְט שְׂאֲנִי יוֹדַע בְּנַפְשִׁי אֲשֶׁר קִלְקַלְתִּי
הַרְבֵּה הַרְבֵּה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים וּמַחְשְׁבוֹתַי הַמְּגִנּוֹת וּמַדּוֹתַי
הָרָעוֹת וְעַדִּין לֹא שָׁבַתִּי מִטְּעוֹתַי וְהַמְּצוּלוֹת יָם שׁוֹטְפִים עָלַי בְּכָל
עֵת, וְאֲנִי מְטַבֵּעַ בִּיּוֹן מְצוּלָה וְאִין מְעַמָּד, עַד אֲשֶׁר אִינִי יוֹדַע כָּלֵל
הֵיכָן אֲנִי בְּעוֹלָם, וְאֲנִי הוֹלֵךְ נָע וְנָד מְבִלְבֵּל וּמְטָרֵף מְאֹד וְאֵף עַל
פִּי כֵן נַפְשִׁי וְלִבִּי צוֹעְקִים בְּקִרְבִּי בְּקוֹל מֵר וְחֹזֵק, "עַד מָתִי פְתִים
תֵּאָהֱבוּ פְתִי" עַד מָתִי עֲצֵל תִּשְׁכַּב, מָתִי תִקּוּם מִשְׁנָתְךָ עַד מָתִי
עַד מָתִי עַל כֵּן אֶמְרָתִי כָּל עוֹד נִשְׁמָתִי בִּי, אֶעְרַג וְאֶזְעַק וְאֶתְנַפֵּל
וְאֶתְחַנֵּן מוּל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים אוֹלֵי אֶזְכָּה עִתָּה
לְדַבֵּר דְּבָרֵי אֱמֶת לְפָנֶיךָ עַד שְׁאֶזְכָּה לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים עָלַי
עַד שְׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי כְּחַסְדֶיךָ וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתוֹרְנִי וְתִלְמַדְנִי
דְּרָכִים וְעֲצוֹת אֱמֶתִיּוֹת בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בְּאֶפֶן
שְׁאֶשׁוּב לְתוֹרָתְךָ בְּאֱמֶת, שְׁאֶזְכָּה לְהִתְמַיֵּד בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה
וּלְהִגֹּת בָּהּ יוֹמָם וּלְיָלָה וְאֵל יִטְרִידְנִי שׁוּם טְרִדָּא וְעֶסֶק, הֵן עֶסְקֵי
הַפְּרָנְסָה, הֵן שְׂאָר צָרְכֵי הַגּוֹף רַק אֲשֶׁתִּידֵּל בְּכָל עֵז לְחַטֵּף עֵתִים
וְזַמְנִים מִתּוֹךְ כָּל הַטְּרִדוֹת וְהָעֶסְקִים וּבְפִרְט בְּלִילָה:

תַּתְּשֵׁצ: וְאֶתָּה תַעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ בְּאֶפֶן שְׁאֶזְכָּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּכָל
יוֹם, וְאֶזְכָּה לְשׁוּם כָּל לִבִּי עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה, עַד שְׁאֶזְכָּה
בְּרַחֲמֶיךָ שְׁתַּפְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וַיִּפְקְחוּ עֵינָי שְׁכָלִי בְּקִדּוּשָׁה
וּבְטָהָרָה עַד שְׁאֶזְכָּה לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָתְךָ חֲדוּשִׁים אֱמֶתִיִּים בְּכָל עֵת
שִׁיְהִיו לְנַחַת וּלְרָצוֹן לְפָנַי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ, וַיְהִיו תִּקּוּן גָּדוֹל לְנַפְשִׁי
וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי שְׁאֶזְכָּה לְתַקֵּן עַל יָדָם כָּל מַה שְׁפָגַמְתִּי בְּעוֹנוֹתַי
הַרְבִּים מֵעוֹדֵי וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּבְפִרְט פְּגָם הַמְּחַשְׁבוֹת וְהַרְהוּרִים
רָעִים שְׁפָגַמְתִּי בָהֶם הַרְבֵּה, אֶזְכָּה לְתַקֵּן עַל יְדֵי הַרְהוּרֵי תוֹרָה
שְׁאֶזְכָּה מֵעַתָּה שִׁיְהִיָּה כָּל הַיּוֹם דְּעֵתִי וּמַחְשְׁבוֹתַי דְּבוֹקִים בְּהַרְהוּרֵי

תּוֹרָה בְּכֹל עֵת, בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה בְּשַׁבְּתִי בְּבֵיתִי וּבְלִכְתִּי בַדֶּרֶךְ בְּשֹׁכְבִי
וּבְקוּמִי בְּשִׁנְתִּי וּבַהֲקִיצִי בְּעֶסְקִי עִם בְּנֵי אָדָם וּבִישִׁיבָתִי לְבַדִּי: